

**สัมผัสภูษุกถา
ว่าด้วยผู้เที่ยงธรรม**

พระพรหมบัณฑิต
วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

ธัมมปฏิฐกา
ว่าด้วยผู้เที่ยงธรรม

พระธรรมเทศนาที่รับพระราชทานถวาย
ในการพระราชกุศลทักษิณานุปทาน
เนื่องในพระราชพิธีฉัตรมงคล
ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ในพระบรมมหาราชวัง
เมื่อวันศุกร์ที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พระพรหมบัณฑิต

(ประยูร ธมฺมจิตฺโต)

(ป.ธ.๙, ศ., ดร., ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์, อัครมहाบัณฑิต)

กรรมการมหาเถรสมาคม

เจ้าคณะภาค ๒

เจ้าอาวาสวัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร

ประธานสภาสากลวันวิสาขบูชาโลก

ประธานศูนย์พระปริยัตินิเทศก์แห่งคณะสงฆ์ไทย

ธัมมัญญูกถา ว่าด้วยผู้เที่ยงธรรม

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)

(ป.ธ.๙, ศ., ดร., ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์, อัครมหาบัณฑิต)

กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าคณะภาค ๒ เจ้าอาวาสวัดประยูร

วงศาวาสวรวิหาร ประธานสภาสากลวันวิสาขบูชาโลก

ประธานศูนย์พระปริยัติเนเทศก์แห่งประเทศไทย

- คำสำคัญ :** พระธรรมเทศนาที่รับพระราชทานถวาย
ในการพระราชกุศลทักษิณานุประทาน
เนื่องในพระราชพิธีฉัตรมงคล
ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ในพระบรมมหาราชวัง
เมื่อวันศุกร์ที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
- พิมพ์ :**
- เพื่อเป็นคลัง ศูนย์การเรียนรู้ และเป็นต้นแบบ
การแสดงพระธรรมเทศนา ปาฐกถา ธรรมกถา
สัมมนาพิเศษกถา และอื่นๆ ในพระพรหมบัณฑิต
 - เป็นธรรมวิทยาทาน

บรรณาธิการ : พระพรหมบัณฑิต

จัดพิมพ์/แบบปก : พระมหาผล วิเชษฐสมโน

ตรวจทาน : คณะสงฆ์วัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร,
พระมหาผล วิเชษฐสมโน, พระปลัดยรรยง ขสวฑฺฒโก,
คุณสมัชชญา เลิศชนะการ

ติดต่อ : สำนักงานประชาสัมพันธ์วัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร
โทร. ๐๒-๕๖๖-๑๖๙๓

Website : www.watprayoon.com

**ธัมมัญญสูทกา
ว่าด้วยผู้เที่ยงธรรม**

พระพรหมบัณฑิต

(ประยูร ธมฺมจิตฺโต ป.ธ.๙,ศ.,ดร.,ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์,อัครมहाบัณฑิต)

กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าคณะภาค ๒

เจ้าอาวาสวัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร

ประธานสภาสากลวันวิสาขบูชาโลก

ประธานศูนย์พระปริยัตินิเทศก์แห่งคณะสงฆ์ไทย

ธัมมัญญูกถา ว่าด้วยผู้เที่ยงธรรม*

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)
(ป.ธ.๙,ศ.,ดร.,ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์, อัครมหาบัณฑิต)
กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าคณะภาค ๒
เจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร
ประธานสภาสากลวันวิสาขบูชาโลก
ประธานศูนย์พระปริยัตินิเทศก์แห่งคณะสงฆ์ไทย

อสาทเสน ธมฺเมเน
ธมฺมสุส คุดฺโต เมธาวี
สเมเน นยตี ปเร
ธมฺมัญญูติ ปวฺจจตีติ

(ขุ.ชา.๒๘/๖๖/๒๙)

ณ บัดนี้ จักรับพระราชทานถวายเป็นวิสัชนาพระธรรมเทศนาใน
ธัมมัญญูกถา ว่าด้วยผู้เที่ยงธรรม ฉลองพระเดชพระคุณพระดับ
พระปัญญาบารมี อนุรูปแต่พระราชกุศล ทักขิณานุประทาน ที่สมเด็จพระ
บรมพิตร พระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ทรงบำเพ็ญ
เนื่องในพระราชพิธีฉัตรมงคล สมโภชศุภวารโสภาบรมราชาภิเษกที่เสด็จ
เถลิงถวัลยราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์ที่ ๙ แห่งบรมราช
จักรีวงศ์ ด้วย ความอุดมสุขสวัสดิ์ปราศจากภัยพิบัติอุปัทวันตรายทั้งปวง
ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ ผู้เสวยราชย์ยาวนานที่สุดในโลกที่ยังมีพระชนม์

* พระธรรมเทศนาที่รับพระราชทานถวายเป็น การพระราชกุศลทักขิณานุประทาน
เนื่องในพระราชพิธีฉัตรมงคล ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๓
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ธัมมัญญูกถา

ว่าด้วยผู้เที่ยงธรรม

ซึ่งพญอยู่ในปัจจุบัน การบำเพ็ญ พระราชกุศลครั้งนี้สืบเนื่องจากการที่ทรง พระอนุสรณ์ถึงพระราชคุณูปการแห่ง พระบรมราชบุพการี สมเด็จพระ บรมพมหากษัตริยาธิราชเจ้า ในพระบรมราชจักรีวงศ์ ทุกพระองค์ จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งการพระราชพิธีบำเพ็ญพระราชกุศล ทักขิณานุประทาน ซึ่งเป็นการสักการบูชาส่วนบุรพภาคแห่งการพระ ราชพิธีฉัตรมงคล ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ด้วยพระราชหฤทัยที่ มั่นคงอยู่ในพระกตัญญูกตเวทีตาธรรม เป็นการนำให้คนไทยทั้งชาติ ได้เห็นคุณค่าที่หาได้ยากในโลกทั้งสองฝ่าย คือ ฝ่ายบุพการีบุคคล ผู้ทำคุณไว้ก่อนกับกตัญญูกตเวทีบุคคล ผู้รู้คุณและตอบแทนคุณ ลอคคัลล้องต้องพุทธภาษิตที่ว่า โย จ บุพพการี โย จ กตัญญูกตเวที อิมะ โข ภิกขเว เทเว ปุคฺคสา พุคฺคสา โลกสฺมี แปลความว่า บุพการี บุคคล ๑ กตัญญูกตเวทีบุคคล ๑ นี้เป็นคู่บุคคลที่หาได้ยากในโลก

พระบรมราชบุพการีบุคคล คือ สมเด็จพระบรมพมหากษัตริยาธิราช เจ้าแห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ทุกพระองค์ได้ทรงมีพระราชคุณูปการแก่ ประเทศชาติ พระศาสนาและพระบรมราชจักรีวงศ์อย่างไพศาล ได้ทรง บริหารสยามรัฐให้ครองความเป็นเอกราชชาติปัตย์วัฒนาสถาพรต่อเนื่อง มาจนถึงปัจจุบัน ด้วยการที่ทรงดำรงมั่นอยู่ทศพิธราชธรรม กล่าวคือ ทรงใช้พระราชธรรมกำกับการใช้พระราชอำนาจให้อยู่ในขอบเขตของ ความพอดี

ดังมีหลักฐานปรากฏชัดว่า สมเด็จพระบรมพมหากษัตริยาธิราชเจ้า แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ทุกพระองค์ มิได้ทรงใช้พระราชอำนาจตาม ความพอพระราชหฤทัยส่วนพระองค์ แต่ทรงถือธรรมคือความถูกต้อง เป็นใหญ่ คือทรงเป็นธรรมาธิปไตย ตามนัยพระบาลีในจกกวัตติสูตรที่ ว่า ธมฺมญฺเวย นิสฺสาย ธมฺมํ สกฺกโรนฺโต ธมฺมํ ครุฑโรนฺโต เป็นต้น

แปลความว่า อาศัยธรรมเท่านั้น สักการะธรรม เคารพธรรม นับถือธรรม บูชาธรรม ยำเกรงธรรม มีธรรมเป็นธงชัย มีธรรมเป็นยอด มีธรรมเป็นใหญ่

ดังจะเห็นได้ว่า เมื่อพุทธศักราช ๒๔๓๖ สมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์พระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ ได้พระราชทานพระบรมราชาวาทแก่ เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ พระราชโอรส มีข้อความตอนหนึ่ง ซึ่งขอรับพระราชทานอัญเชิญ มา ณ ที่นี้ว่า การที่เป็นพระเจ้าแผ่นดินไม่ใช่สำหรับมั่งมี ไม่ใช่สำหรับข่มเหงคนเล่น ตามชอบใจ มิใช่เกลียดไว้แล้วจะได้แก้ผิด มิใช่เป็นผู้สำหรับจะกินนอนสบาย... เป็นเจ้าแผ่นดินสำหรับแต่เป็นคนจน และเป็นคนที่อดกลั้นต่อสุขต่อทุกข์ อดกลั้นต่อความรักและความชังอันจะเกิดฉิวขึ้นมาในใจหรือมีผู้ยุยง เป็นผู้ปราศจากความเกียจคร้าน...และเป็นผู้ป้องกันความทุกข์ของราษฎรซึ่งอยู่ในอำนาจปกครอง

ตลอดระยะเวลากว่าหกทศวรรษที่ผ่านมา นับแต่สมเด็จพระบรมปิตรพระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐได้ทรงประกาศสัจวาจาเป็นพระปฐมบรมราชโองการเมื่อ วันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๓ ว่า เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม สมเด็จพระบรมปิตร พระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐได้ทรงรักษาพระสัจวาจา นั้นด้วยการดำรงมั่นอยู่ในรัฐสภาภิบาลนโยบาย แบบธรรมมาธิปไตยตลอดมา นับได้ว่าทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ทรงธรรมผู้เที่ยงธรรม ตามนัยแห่งพระบาลีนิกเขปบทที่รับพระราชทานยกขึ้นไว้ ณ เบื้องต้นว่า อสาทเสน ธมฺเมเน สเมเน นยติปเร เป็นต้น แปลความว่า ผู้มีปัญญา ตัดสินผู้อื่นโดยรอบคอบ โดย

ธรรม สม่่าเสมอ มีธรรมคุ้มครอง ย่อมได้รับสมญาว่า ผู้เที่ยงธรรม

ขอรับพระราชทานถวายเป็นศิลาว่า ผู้ปกครองต้องมีความสามารถในการครองตน ครองคน และครองงาน พระบรมศาสดาได้ประทานแนวนโยบายในการครองคนไว้ว่า นิคุณุเห นิคุณุหารหํ ชมคนที่ควรชม ปคคุณุเห ปคคุณุหารหํ ยกย่องคนที่ควรยกย่อง หมายความว่าการปกครองคนที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีระบบการให้รางวัลและการลงโทษที่เป็นธรรม กล่าวคือ ผู้ทำงานดีควรได้รับรางวัล ผู้ทำทุจริตประพฤติมิชอบควรได้รับการลงโทษ การให้รางวัลและการลงโทษต้องเป็นธรรม คือเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนที่วางไว้ โดยปราศจากอคติหรือความลำเอียง ๔ ประการ คือฉันทาคติ ลำเอียงเพราะรัก โทษาคติ ลำเอียงเพราะชัง โมหาคติ ลำเอียงเพราะหลง และภยาคติ ลำเอียงเพราะกลัว

ดังนั้น ผู้ปกครองที่รู้ว่าตนเองกำลังกรี้อกรธผู้ใดอย่างหนักไม่ควรด่วนตัดสินลงโทษผู้นั้นอย่างหุนหันพลันแล่น ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดไปด้วยอำนาจโทษาคติ ดังพระบาลีในลุมังคลชาดกกว่า ภูสมฺหิ กุฑฺธิตฺติ อเปกฺขิยาน น ตาว ทนฺทํ ปนเยยฺย อิสฺสโร เป็นต้น แปลความว่า ผู้เป็นใหญ่รู้ตัวว่า กำลังกรี้อกรธจัด ไม่พึงลงโทษคนอื่น... เมื่อใด เขารู้ว่าจิตใจของตนผ่องใส พึงใคร่ครวญความผิดที่ผู้อื่นทำไว้ พึงพิจารณาให้เห็นแจ่มแจ้งด้วยตนเองว่า นี่เป็นประโยชน์ นี่ไม่เป็นประโยชน์ เมื่อนั้นจึงลงโทษบุคคลนั้นๆตามสมควร

ผู้ปกครองที่เที่ยงธรรมย่อมให้รางวัลหรือลงโทษผู้อื่นด้วยความรอบคอบคือพิจารณาอย่างรอบด้านแล้ว จึงวินิจฉัยตัดสินว่าควรให้รางวัลหรือลงโทษอย่างไร ซึ่งต่างจากผู้ไม่เที่ยงธรรมที่มักฟังความข้างเดียวแล้วปักใจเชื่อตามข้อมูลที่ได้มาเพียง เล็กน้อยนั้น พฤติกรรมของ

ผู้ที่ฟังความข้างเดียวแล้วด่วนสรุป ย่อมไม่ต่างจากกรณีของคนตาบอดคลำช้างที่พระพุทธรเจ้าตรัสเล่าไว้ในปฐมกัณฐสูตร ซึ่งขอรับพระราชทานนำมาสาธกดังต่อไปนี้

ในอดีตกาลนานมาแล้ว พระราชาพระองค์หนึ่งเรียกราชบุรุษคนหนึ่งให้หาช้างมาให้คนตาบอดแต่กำเนิดเก้าคนลองสัมผัสดู คนตาบอดเหล่านั้นต่างใช้มือลูบคลำอวัยวะต่างๆ ของช้าง แล้วกำหนดว่า ช้างเป็นอย่างไร เมื่อถูกพระราชอาตรัสถามว่า ช้างเหมือนอะไร

- (๑) คนตาบอดที่คลำศีรษะกราบทูลว่า “ช้างเหมือนหมอนน้ำ”
- (๒) คนที่คลำหู กราบทูลว่า “ช้างเหมือนกระดิ่ง”
- (๓) คนที่คลำงากราบทูลว่า “เหมือนเสาหลักเมือง”
- (๔) คนที่คลำวงกราบทูลว่า “เหมือนงอนไถ”
- (๕) คนที่คลำลำตัวกราบทูลว่า “เหมือนฉางข้าว”
- (๖) คนที่คลำเท้ากราบทูลว่า “เหมือนเสาเรือน”
- (๗) คนที่คลำหลังกราบทูลว่า “เหมือนครกตำข้าว”
- (๘) คนที่คลำโคนหางกราบทูลว่า “เหมือนสาก”
- (๙) คนที่คลำปลายหางกราบทูลว่า “เหมือนไม้กวาด”

ผลปรากฏว่าคนตาบอดแต่ละคนรับข้อมูล ด้านเดียวแล้วมีอุปาทานคือความยึดมั่นถือมั่นว่า ตนเท่านั้นถูกต้อง คนอื่นผิด จึงเกิดการทะเลาะทุ่มเถียงกัน

การรับข้อมูลเพียงด้านเดียวแล้วด่วนสรุปว่าความเห็นของตนถูกต้องเช่นนี้เรียกว่า **เอ็งงัศวาท แปลว่ามองมุมเดียว** การมองมุมเดียวมักนำไปสู่ความคิดเห็นแบบสุดโต่ง ซึ่งเป็นที่มาของความขัดแย้งของคนในสังคม ทั้งนี้เพราะ**พวกเอ็งงัศวาทมักยึดถือว่า ฝ่ายตนเท่านั้นถูกต้อง** ฝ่ายอื่นผิดหมด ไม่ยอมฟังฝ่ายอื่นที่คิดต่างออกไป สมเด็จพระ

ล้มมาล้มพุทธเจ้าไม่สอนพุทธบริษัทให้ยึดติดกับทัศนแบบเอ็งสวาท
ตรงกันข้าม

ทรงสอนพุทธบริษัทให้เป็นวิเศษชาวาท คือมองให้รอบด้าน หรือ
มองหลายมุม ทั้งนี้เพราะเหตุผลที่ว่า เรื่องเดียวกัน เมื่อมองในมุมหนึ่ง
อาจเป็นคุณ แต่พอมองในมุมอื่นอาจเป็นโทษก็ได้ เหมือนยารักษาโรค
มีสรรพคุณดีในการรักษาโรคก็จริง แต่อาจมีผลข้างเคียง เป็นอันตราย
แฝงมาด้วยก็ได้ พุทธบริษัทจึงต้องศึกษาวิธีมองโลกแบบวิเศษชาวาทตาม
รอยบาทของพระศาสดา

ดังที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ในสุกสูตรว่า **เอตถปิ โข
อหฺม มาณว วิชชวาโท นาทเมตถ เอกังสวาโท** แปลความว่า **มาณพ ใน
กรณีนี้ เราเป็น วิเศษชาวาท มิใช่เอ็งสวาท**

การมองโลกแบบเอ็งสวาทคือมองด้านเดียวมักสร้างความขัด
แย้งในสังคม ส่วนวิเศษชาวาทหรือการมองโลกจากหลายมุมมองทำให้
เกิดสันติภาพในโลก เพราะวิเศษชาวาททำให้เป็นคนรอบคอบด้วยการฟัง
ความรอบด้าน คือฟังทั้งฝ่ายเสนอและฝ่ายค้านแล้ว หาบทสรุปที่เป็น
ทางสายกลาง วิเศษชาวาทช่วยปรับความคิดของคนให้อดทนต่อความ
แตกต่างได้ เหมือนคนตาดีที่มองรอบด้านย่อมเข้าใจว่าทำไมคนตาบอด
จึงบรรยาย รูปลักษณะของช้างไม่ตรงกัน วิเศษชาวาททำให้เกิดการยอมรับ
ว่าคนเรามีสิทธิ์คิดต่างกันได้ ความแตกต่างจึงไม่จำเป็นต้องนำไปสู่
ความแตกแยก ยิ่งไปกว่านั้น การมองโลกแบบวิเศษชาวาทช่วยให้คนเรา
มองข้ามความบกพร่องของคนอื่นโดยมุ่งแต่มองด้านดีของเขา ดังคำ
ประพันธ์ที่ว่า

เขามีส่วน เลวบ้าง ก็ช่างเขา
จงเลือกเอา ส่วนที่ดี เขามีอยู่

เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังนำดู
ส่วนที่ชั่ว อย่าไปรู้ ของเขาเลย
จะหาคน มีดี โดยส่วนเดียว
อย่ามัวเที่ยว ค้นหา สหายเอ๋ย
เหมือนเที่ยวหา หนวดเต่า ตายเปล่าเลย
ฝึกให้เคย มองแต่ดี มีคุณจริง

สมเด็จพระบรมพิตร พระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ
ทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจของคนไทยทั้งชาติ เพราะทรงยึดหลักการมอง
โลกแบบวิภาษवादจึงเป็นพระมหากษัตริย์ของพลกนิกรชาวไทยทุก
เชื้อชาติ ทุกศาสนา ทุกภาษาและทุกวัฒนธรรม ทรงเป็นผู้দ্วงความ
ยุติธรรมในบ้านเมือง เพราะทรงยึดธรรมเป็นใหญ่ เป็นธรรมาธิปไตย
ทรงพระราชวินิจฉัยโดยรอบคอบตามกฎเกณฑ์กติกาที่วางไว้ จึงทรงเป็น
ธัมมัญญะ คือผู้เที่ยงธรรม ดังรับพระราชทานถาวรวิมลนามา

วาระแห่งพระราชพิธีฉัตรมงคลนี้เป็นวโรกาสที่สมเด็จพระบรมพิตร
พระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐจะได้ทรงพิจารณาเห็น
พระราชธรรมที่มีอยู่ภายในพระองค์แล้วเกิดพระปิติโสมนัสในพระราช
หฤทัย ตามนัยแห่งพระบาลีในมหาหังสชาดกที่ว่า **อิจเจเต กุสเล ธมฺเม
จิตฺเต ปสฺสามิ อุตฺตนิ** เป็นต้น แปลความว่า เราพิจารณาเห็นราชธรรม
ที่มีอยู่ในตนเหล่านี้ แต่นั้นปิติและโสมนัสมิใช่น้อย ย่อมเกิดมีแก่เรา

ขออำนาจพระราชกุศลทักษิณานุประทาน ที่สมเด็จพระบรมพิตร
พระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ทรงบำเพ็ญพระราชอุทิศ
แต่สมเด็จพระบรมราชบุพการี ทั้งนี้จึงสัมฤทธิ์เป็นอิฏฐวิบากสุขสมบัติ
เพื่อความเกื้อกูล เพื่อความสุขสมบูรณ์ แต่สมเด็จพระบรมราชบุพการี
สมตามพระราชเจตนาอุทิศ ทุกประการ

ขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย ได้โปรดอภิบาลรักษาสมเด็จพระ
บรมบพิตร พระราชสมภารเจ้า ทั้งสองพระองค์ ผู้ทรงพระคุณอัน
ประเสริฐ และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พระ
ราชธิดา พระบรมวงศานุวงศ์ ให้ทรงพระเกษมสำราญ ทรงเจริญพระ
ราชสิริสวัสดิ์พิพัฒนามงคล ทรงมีพระชนม์ยืนนาน พระราชอิสริยยศ
เดชานุภาพแผ่ไพศาล ทรงอภิบาลรักษาประเทศชาติ พระพุทธศาสนา
พระบรมราชจักรีวงศ์ ตลอดถึงพลกนิกรทุกหมู่เหล่า ให้สุขเกษมสำราญ
เจริญยิ่งใหญไพศาล ตลอดจิรัฏฐิติกาล

สิทธิมหตฤ สิทธิมหตฤ สิทธิมหตฤ อิทํ ผลํ
เอตลฺลมี รตนตฺยลฺลมี สมฺปลาทนเจตโล

ขอผลที่ตั้งปณิธานนี้ จงเป็นผลสัมฤทธิ์ จงเป็นผลสัมฤทธิ์ จงเป็น
ผลสัมฤทธิ์ แต่สมเด็จพระบรมบพิตร พระราชสมภารเจ้า ทั้งสองพระองค์
ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ จงทุกประการ

รับพระราชทานถวายวิไลขานา พระธรรมเทศนาในธัมมัญญูรูกถา
ฉลองพระเดชพระคุณ ประดับพระปัญญาบารมี ยุติลงคงไว้แต่เพียงเท่า
นี้

เอวํ ก็มีด้วยประการฉะนี้

ขอถวายพระพร

